

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej S. w W.
przy uczestnictwie Miasta W., Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego U. w W. i
Spółdzielni Inwestycji Mieszkaniowych U. w W.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 lutego 2012 r.,
zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego
w przedmiocie kosztów postępowania w instancji odwoławczej,
tj. pkt 2. postanowienia z dnia 14 października 2011 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie w pkt. 2. i w tym zakresie
przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu do ponownego
rozpoznania.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 14 października 2011 r. Sąd Okręgowy na skutek apelacji uczestnika m. W. od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 19 stycznia 2011 r. w sprawie z wniosku Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej „S.” w W. o zasiedzenie zmienił to postanowienie i wniosek Spółdzielni oddalił. Jednocześnie zasądził od wnioskodawczynie na rzecz m. W. kwotę 2900 złotych z tytułu zwrotu kosztów postępowania w instancji odwoławczej.

Zażalenie na postanowienie o kosztach w postanowieniu Sądu Okręgowego złożyła wnioskodawczynie, zarzucając obrazę przepisów postępowania, tj. art. 328 § 2 w związku z art. 13 § 2 k.p.c., polegającą na nieuzasadnieniu w tym postanowieniu przyczyn obciążenia Spółdzielni kosztami postępowania odwoławczego, wszczętego przez uczestnika, wbrew zasadzie wynikającej art. 520 § 1 k.p.c., zgodnie z którą każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie; art. 520 § 1 k.p.c., gdyż w niniejszej sprawie nie wystąpiły przesłanki określone w art. 520 § 2 i 3 k.p.c. uprawniające do nałożenia na uczestnika postępowania kosztów poniesionych w sprawie przez innego uczestnika. Skarżąca wniosła o uchylenie postanowienia w zaskarżonym zakresie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawczynie należało uwzględnić.

Odstępstwa od zasady przewidzianej w art. 520 § 1 k.p.c. o tym, że każdy uczestnik ponosi koszty związane ze swym udziałem w sprawie, zawiera § 2 i 3 tego artykułu. Z przepisów tych wynika, że jeżeli uczestnicy są w różnym stopniu zainteresowani w wyniku postępowania albo ich interesy są sprzeczne, sąd może stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub włożyć go na jednego z uczestników w całości, a jeżeli interesy uczestników są sprzeczne, sąd może włożyć na uczestnika, którego wnioski zostały oddalone lub odrzucone, obowiązek zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez innego uczestnika.

Sąd drugiej instancji oddalając wniosek o zasiedzenie mógł w niniejszej sprawie zasądzić zwrot kosztów postępowania od wnioskodawczynie na rzecz uczestnika. Jednakże to wymagało wykazania, że zostały spełnione przesłanki, uprawniające do odstąpienia od zasady, określonej w art. 520 § 1 k.p.c.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w postępowaniu nieprocesowym jest zasada ich ponoszenia przez każdego uczestnika. Jeśli więc sąd w konkretnej sprawie uzna, że powinno być inaczej, to musi się kierować przesłankami wskazanymi w art. 520 § 2 i 3 k.p.c. i swoje rozstrzygnięcie w tym przedmiocie uzasadnić. Sąd drugiej instancji nie uczynił tego w zaskarżonym postanowieniu, naruszając art. 328 § 2 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. Zachodzi bowiem sytuacja, w której treść uzasadnienia orzeczenia Sądu drugiej instancji uniemożliwia dokonanie oceny podjętego rozstrzygnięcia (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lipca 2011 r., I UK 325/10, Lex nr 949020).

W niniejszej sprawie uzasadnienie to jest tym bardziej konieczne, że wnioskodawczyni w zażaleniu wskazała na stan prawny, w jakim odbywało się postępowanie przed Sądem pierwszej instancji, dlaczego wносиła i popierała wniosek oraz, że przepis ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, na którym opierała się podstawa wniosku o zasiedzenie stracił moc wskutek wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Konsekwencją tego było, że postanowienie Sądu pierwszej instancji w tej sprawie, wydane z powołaniem się na ten przepis nie mogło się ostać, co z kolei przyznaje Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Wymaga więc wnikliwego rozważenia, czy są podstawy faktyczne i prawne do odstąpienia w niniejszej sprawie od zasady wyrażonej w art. 520 § 1 k.p.c. Należy zgodzić się z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 26 stycznia 2011 r. (IV CZ 101/10, Lex nr 898272), że w postępowaniu nieprocesowym, co do zasady nie ma podstaw do domagania się przez uczestnika, który poniósł określone koszty, zwrotu ich od pozostałych uczestników.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 uwzględnił zażalenie i orzekł jak w postanowieniu.